

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนาชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชา
สาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
(ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) มีจุดมุ่งหมาย ขั้นตอน และผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจ
พอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อทดลองใช้ชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง
รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การพัฒนาชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชา
สาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
(ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) คณะผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าในลักษณะของการวิจัย
และพัฒนา ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) มีวิธีการตามลำดับ ดังนี้

การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) โรงเรียนสิชลประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 มีวิธีการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สังเคราะห์แนวคิด หลักการ เกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมที่ได้จากการศึกษา เพื่อนำมาสร้างเป็นกรอบความคิดในการพัฒนาชุดกิจกรรม
2. สร้างชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง และเครื่องมือที่ใช้ในชุดกิจกรรม
3. คณะผู้ศึกษาค้นคว้านำชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรม จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งชุดกิจกรรมมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการพิจารณาอยู่ในระดับมากที่สุด แล้วนำชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสิชลประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความยากง่ายและความเหมาะสมของภาษา เนื้อหา เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม และทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 9 คน ในโรงเรียนสิชลประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้ชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) มีวิธีการตามลำดับ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนสิชลประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 แผน แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มและแบบประเมินหนังสือเล่มเล็ก

ดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่กำหนด เป็นเวลา 40 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Short Case Study) ตลอดระยะเวลาการทดลอง คณะผู้ศึกษาค้นคว้าสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม อย่างใกล้ชิด

หลังดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมครบทั้ง 5 ชุด ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม และประเมินหนังสือเล่มเล็ก

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนสิชลประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

การดำเนินการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเมื่อเสร็จสิ้นการใช้ชุดกิจกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กระบวนการหาค่าความเหมาะสมของชุดกิจกรรมนั้น วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละของค่าเฉลี่ย

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้ชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ โดยใช้ค่าสถิติทดสอบ t - test แบบ One Sample ประเมินการสังเกตพฤติกรรม ในการปฏิบัติกิจกรรมขณะทดลองใช้ชุดกิจกรรมที่ 4 สรรค์สร้างตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ประเมินหนังสือเล่มเล็กโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์คุณลักษณะตามแนวทางการให้คะแนน แบบ Rubrics

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม ในกระบวนการหาระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) จำนวน 5 ชุด ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมที่ 1 เห็นคุณค่าแสวงหาความรู้ ชุดกิจกรรมที่ 2 อยู่อย่างพอเพียง ชุดกิจกรรมที่ 3 ไม่เรียงแบบอย่าง ชุดกิจกรรมที่ 4 สรรค์สร้างตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ชุดกิจกรรมที่ 5 เรียบเรียง พินิจ ลิขิตรวมเล่ม พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 4.40 - 5.00 โดยเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมากในเรื่อง คำชี้แจงสำหรับครู มีหัวข้อชัดเจน ตามรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ความถูกต้องของความคิดรวบยอด ความเหมาะสมของแบบประเมินผลงานนักเรียน นอกนั้นเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมในภาพรวมเท่ากับ 80.66/82.10 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 75/75

2. ผลการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) มีดังนี้

2.1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม การสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) เมื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน พบว่า ได้ค่าประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 84.32/80.25

2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ผลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน พบว่า ร้อยละของค่าเฉลี่ยจากการประเมินพฤติกรรมเท่ากับ 86.85

2.4 ผลการประเมินหนังสือเล่มเล็ก พบว่า หนังสือเล่มเล็กของนักเรียนอยู่ในระดับดี

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรม การสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม ในระดับมากที่สุด โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า รายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คือ ชุดกิจกรรมมีจำนวนเหมาะสม ตัวหนังสือมีความชัดเจนและสะดวกต่อการอ่าน ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม เนื้อหาของชุดกิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสม และสื่อการเรียนการสอนหลากหลายน่าสนใจ

3.2 ด้านกระบวนการ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ทุกรายการ คือ กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสม กิจกรรมการเรียนรู้สะดวกต่อการปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยตนเอง และกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

3.3 ด้านผลผลิต พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดทุกรายการ คือ ชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน ชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนสนใจการเรียนมากขึ้น ชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนมีความรู้เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) จำนวน 5 ชุด พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีความคิดเห็นว่าชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมมากที่สุด และมีผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมกับนักเรียนจำนวน 9 คน พบว่ามีค่าประสิทธิภาพรวมเท่ากับ

80.66/82.10 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 นอกจากนี้เมื่อนำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ พบว่า มีค่าประสิทธิภาพรวม เท่ากับ 84.32/80.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน ที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก คณะผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษา หลักสูตร เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กระบวนการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้ง ได้กำหนดการสร้างชุดกิจกรรมตามหลักการและขั้นตอน ของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532, หน้า 119) วิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบของชุดกิจกรรม ของ ทิศนา แหมมณี (2543, หน้า 10-12) บุญชม ศรีสะอาด (2541, หน้า 95-96) กิดานันท์ มะลิทอง (2540, หน้า 85) แล้วนำมา สร้างชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง และได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จึงส่งผลให้ชุดกิจกรรมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา จันทรมณี (2545, หน้า 113) ที่พบว่า การพัฒนาชุดการสอนตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอน แล้วนำชุดการสอนดังกล่าวไปใช้ พบว่า ชุดการสอนดังกล่าว มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. การทดลองใช้ชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

2.1 ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมการเรียนการสอนที่คณะผู้ศึกษาค้นคว่านำมาใช้มีความหลากหลาย มีลักษณะที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนคิด แสดงความคิดเห็น ลงมือปฏิบัติจริง อภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีสื่ออุปกรณ์ครบถ้วน นักเรียนได้เรียนรู้ในสถานที่จริงและฝึกปฏิบัติควบคู่ไปด้วย จึงทำให้นักเรียน มีความรู้ในเรื่อง การสร้างความรู้ด้วยตนเอง เศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนไม่เรียง การนำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่ระบุว่า การเรียน คือ การแก้ปัญหาที่ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของแต่ละบุคคล และผู้เรียนใช้เป็นแรงจูงใจในภายใน การเรียนลักษณะนี้เป็นรูปแบบการเรียนที่แต่ละบุคคลมีความกระฉับกระเฉง (Active) มีกฎระเบียบในตัวเอง ทิศนา แหมมณี ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีต่อตนเองและเกิดความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งในเรื่องที่เรียนว่า กิจกรรมที่จัดจะต้องทำทลายความคิด สติปัญญาของนักเรียน สามารถกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดอย่างเต็มที่

และช่วยให้นักเรียนมีโอกาสนปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวรวมถึงเป็นกิจกรรมที่ส่งผลถึงอารมณ์และความรู้สึกของนักเรียนด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นภาพรพรณ ตาก้อนทอง (2548, บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า การเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองเป็นกิจกรรมที่ทำให้ นักเรียนได้นำความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ และได้มีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง จึงเป็น ความรู้ที่มีความหมายต่อนักเรียน สุวิมล ชินชูศักดิ์ (2547, หน้า 79) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองมีลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ การสร้าง องค์ความรู้ด้วยตนเอง และตรวจสอบความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น สามารถอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน มีทักษะในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบ ของ (Powell and Well, 2002) ที่ว่า นักเรียนจะเรียนรู้ได้มากเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ จัดให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมใน การคิด และการปฏิบัติ

2.2 การประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มสูง ทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและนำไปปฏิบัติด้วยตนเองได้ ดังที่ Bill and Fifield (1988) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนจะเรียนรู้ได้นั้นต้องลงมือปฏิบัติจริงด้วย ตนเอง และ (John Dewey, 1990 อ้างอิงใน ปิยะพงษ์ สุริยะพรหม, 2546, หน้า 148) กล่าวว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนลงมือกระทำ และประสบการณ์มีความสำคัญ อย่างมาก ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสภาพจริงและการดำรงชีวิต ในชุมชนของนักเรียน เมื่อนักเรียนเรียนรู้จากการสัมผัสภาษาณ์ ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้แล้ว ได้ฝึกปฏิบัติ นำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติจึงทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์จริง และกิจกรรม การเรียนการสอนที่จัดให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงทำให้นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน ซึ่งสอดคล้อง กับ ชาตรี สำราญ (2544) ได้กล่าวว่า การสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตจริง นักเรียนจะ สนุกสนานและมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้นั้น รวมทั้งการให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม ในการเป็น เจ้าของการเรียน นักเรียนจะรู้สึกว่าความรู้นั้นมีคุณค่าและเกิดความภาคภูมิใจที่ได้สร้างสรรค์ ผลงาน ทำให้เห็นคุณค่าของงานที่ทำและเห็นคุณค่าของตนเอง สอดคล้องกับการวิจัยของ มัททุกฤษณา (Muthukrishna, 1993, pp. 3834 – A) ได้ศึกษาตรวจสอบประสิทธิภาพของวิธีสอน 2 วิธี คือ การสอนยุทธวิธีแบบชัดแจ้งด้วยการอธิบายโดยตรงกับการสอนแบบการสร้างความรู้ ด้วยตนเอง ที่ทำให้เกิดการค้นพบด้วยวิธีชี้นำ (Guided Discovery) ต่อการพัฒนาทักษะ

ทางปัญญาในระดับสูงเกี่ยวกับการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยบรรยายกาการสอนแบบการสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีพัฒนาการดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนยุทธวิธีการอธิบายโดยตรงในหลายด้าน กล่าวคือ มีความเข้าใจเชิงมโนทัศน์ลึกซึ้งกว่า มีความเชื่อและเป้าหมายทางบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์มากกว่า ให้ความสำคัญกับความเข้าใจ และการร่วมมือกันมากกว่า ให้ความสำคัญกับสาเหตุภายนอกที่เป็นปัจจัยของความสำเร็จน้อยลง ใช้ยุทธวิธีที่เป็นกระบวนการลึกซึ้งกว่าและระหว่างการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์มีการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 การประเมินหนังสือเล่มเล็ก

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ผลการประเมินหนังสือเล่มเล็กอยู่ในระดับดี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ประกอบกับการเรียนในชุดกิจกรรม มีสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง ส่งผลให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ แล้วถ่ายทอดความรู้ออกมาเป็นหนังสือเล่มเล็กได้ดี

3. การศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คณะผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง แล้วนำมาสร้างชุดกิจกรรม ซึ่งเมื่อสร้างเสร็จแล้วได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งผ่านการทดลองใช้ และหาประสิทธิภาพจากกลุ่มทดลอง เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมให้มีคุณภาพนำไปใช้เป็นนวัตกรรมในการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง และในกระบวนการเรียนการสอนมีการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองระหว่างครูและนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนและตั้งใจเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้ใช้ชุดกิจกรรมสามารถปรับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และยืดหยุ่นเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบันได้ตามความเหมาะสม
2. ชุดกิจกรรมสร้างความรู้ด้วยตนเอง เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง รายวิชาสาระเพิ่มเติม มีวิธีการจัดกิจกรรม การใช้สื่อ และการวัดผลประเมินผลที่หลากหลาย ผู้สอนสามารถเลือกใช้หรือเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับกิจกรรม

3. ควรมีการเลือกสรรภูมิปัญญาของบุคคลในท้องถิ่นมาพัฒนาองค์ความรู้ให้กับผู้เรียน
4. ควรพัฒนาการสร้างความรู้ด้วยตนเองของนักเรียนให้มีความคงทน และสามารถเชื่อมโยงการสร้างความรู้ด้วยตนเองในชีวิตประจำวันในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนฐานข้อมูลอยู่ตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัย เรื่อง การปลูกฝังค่านิยมในการดำเนินชีวิตด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรูปแบบต่าง ๆ ในโอกาสต่อไป
2. ควรทำการวิจัย เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงในลักษณะบูรณาการข้ามสาระ เพื่อนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปสอดแทรกในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ